

Mitrailleurs elders en hier,

DOOR

Kapitein J. P. J. VERBERNE.

Mitrailleurs elders! En weten al onze officieren wel de hoofdzaken betreffende onze mitrailleurs? Is het niet voor de meesten onzer nog een gesloten boek, of liever nog een onbekende machine met desbetreffend onbekend tactisch gebruik?

Zeker, helaas zijn zelfs niet alle mitrailleur-kaderleden voldoende op de hoogte. Wie kan op nog jeugdigen leeftijd in een zoo belangrijk en nieuw commando meestal geheel zelfstandig gelaten worden — zonder geregelde contrôle?

En toch zullen wij in deze voor ons officieren hoogst gewichtige tijden eenige beschouwingen geven over „mitrailleurs elders”. Morgen misschien moeten wij meespringen in den internationalen heksenketel en het is voor ons mitsdien noodzakelijk reeds nu ons op de hoogte te stellen van de wapens onzer eventueele medestrijders en tegenstanders, van de meest belangrijke eigenschappen en hoedanigheden hunner mitrailleurs en de wijze van gebruik.

Maar geen wijdlopende beschouwingen bied ik aan — het is thans de tijd van doen, niet van lang overwegen; geen onzer heeft tijd of lust thans zware studiën te doorworstelen.

Hetgeen volgen gaat, is uit reglementen, voorschriften en vaktijdschriften getrokken. Vergeten wij echter niet, dat uit courantenberichten herhaaldelijk blijkt, dat bij onderscheidene rijken het aantal mitrailleurs veel grooter is. En terecht. Deze helsche machine heeft in onze organisatie nog niet de plaats die haar toekomt. Reeds jaren geleden braken wij herhaaldelijk niet één, maar een bundel lansen voor uitbreiding van ons te kleine aantal mitrailleurs — dit betrekkelijk goedkoope en onontbeerlijke wapen in het bijzonder voor kleine mogendheden met magere militaire beurs. Elke compagnie infanterie — zoo betoogden wij — moet gedoteerd worden met twee, minstens één sectie mitrailleurs; elke compagnie wielrijders moet beschikken over een sectie mitrailleurs op rijwielen; onze cavalerie-brigade moet beschikken over één mitrailleurafdeeling; den Divisie-Commandant mag zijn onontbeerlijke bereden mitrailleurafdeeling, zijn korps-mitrailleurs niet langer onthouden worden. Ieder kaderlid moet den mitrailleur kunnen bedienen.

De toekomst zal bewijzen, dat ik in goed gezelschap ben geweest; dit oorlogsjaar bewijst het reeds.

Maar nu ter zake.

Duitschland.

Systeem: Maxim '08 op slede-affuit. 1) Deze voornaamste militaire mogendheid vervoert al hare mitrailleurs op precies dezelfde vierradige voertuigen als de 64 vierradige voertuigen van onze juist opgeheven 4 mitrailleurafdeelingen; bij de troepen-mitrailleurs twee-spannen, bij de mitrailleurafdeelingen vier-spannen als eertijds bij ons. Kaliber 7,9.

Afkoeling door watermantel; vuursnelheid 400 à 500 patronen per minuut.

In de vestingen, koloniën en marine dit zelfde systeem.

Organisatie: In 1913 compleet. Elk regiment Infanterie en elk bataljon Jagers heeft zijn Maschinengewehr-Kompagnie van 6 Gewehren, onder commando van een kapitein, waaraan toegevoegd 3 luitenants. Zij hebben tot taak „den Feuerkampf der Infanterie unmittelbar zu unterstützen. 2) In de nabijheid van den vijand en in moeilijk terrein worden de mitrailleurs afgeladen en door de bedieningsmauschappen gedragen.

Bovendien 13 Mitrailleurafdeelingen precies als onze opgeheven 4 afdeelingen, doch niet 8, maar 6 mitrailleurs sterk (hierbij kan ook vuur worden gegeven van de voertuigen); onze organisatie was een betere in verband met splitsing enz. Zij worden aan de Cavalerie toegevoegd of worden als snel verplaatsbare groote vuurkracht in handen gegeven van hoogere troepen-aanvoerders. 3) Het is een organisatie als in Zwitserland; ook hier zag men niet op tegen de kosten doch schafte zich deze onontbeerlijke organisatie aan.

Oostenrijk-Hongarije.

Systeem: Schwarzlose op drievoet-affuit en al of niet achter schild. 4) Vervoer op pakpaarden. Afkoeling met watermantel. Vuursnelheid 400 patronen per minuut. Kaliber 8,0. In de vestingen en bij de marine het systeem Skoda achter schild. Deze voor dit rijk nationale mitrailleur is overigens alleen in Nederland ingevoerd.

Organisatie: Elk bataljon Infanterie beschikt over een afdeeling van 2 mitrailleurs. Enkele afdeelingen kunnen vereenigd worden. Het gebruik in de tirailleurlinie als in Duitschland wordt niet aanbevolen en mitsdien zijn meer uitvoerige bepalingen gemaakt voor domineerend vuur. 5)

Bovendien 12 gelijksoortige afdeelingen voor de cavalerie.

Turkije.

Systeem: Hotchkisz op drievoet. Luchtafkoeling. Vuursnelheid 500 patronen per minuut. Bovendien de Maxim '09 op drievoet en met watermantel: kaliber 7,65.

1) Deutsche Waffen- und Munitions-Fabriken. Berlin.

2) Punt 265a en 291a van het Deutsche Exerzierreglement für die Infanterie (Deckblätter 1909—1911).

3) Punt 232 en 272 van het Deutsche Reglement für die Maschinengewehrabteilungen.

4) Fabriek te Steijer.

5) HAUPTMAN A. MELCZER, Lehrer an der Maschinengewehrschule: „Anhaltspunkte für die Ausbildung im Maschinengewehrdienst“. (SEIDEL u. SOHN, Wien.).

Organisatie: Turkije beschikt over 80 Mitrailleurcompagnieën en 14 Maxim-mitrailleurafdeelingen.

Frankrijk.

Systeem: Hotchhisz '07 op drievoet-affuit. Vervoer op pakpaarden. Luchtafkoeling. Vuursnelheid 100 à 300 patronen per minuut. Kaliber 8,0. Voor de infanterie een afzonderlijk schild. Bovendien de Puteaux op drievoet-affuit. Vervoer op pakpaarden of galoppeeraffuiten (karren, bij de cavalerie waarbij ook vuur kan worden gegeven van het voertuig). Luchtafkoeling. Vuursnelheid 600 patronen per minuut. Kaliber 8,0.

In vestingen en bij de marine de Maxim.

Organisatie: De Oostelijke Armeekorpsen hebben per bataljon een mitrailleursectie à 2 mitrailleurs; de verdere doteering is geheim. Zij worden, evenals de munitie op pakpaarden vervoerd, worden voor het gevecht afgeladen en vechten dan in innige samenwerking met de Infanterie. 1) Ook hier wordt elke sectie gecommandeerd door een luitenant en heeft een kapitein het toezicht en de leiding.

Proeven worden genomen, om de pakpaarden te vervangen door muilieren.

Men bezigt het mitrailleurvuur zeer terecht in hoofdzaak op kleine afstanden. De Luitenant ALBONSSIÈRES — een autoriteit — beweert, dat ieder, die anders handelt bedrogen uit zal komen, „comme nos pères en 1870”. Alleen bij de z. g. „détachements de contact” wordt hierop een uitzondering gemaakt, vermits deze den vijand moeten vasthouden en zijn opmarsch moeten vertragen.

De loop met radiatoren-luchtafkoeling, veroorlooft slechts 500schoten achter elkaar te schieten — een groot nadeel.

Eerst aan het einde van den strijd kunnen de mitrailleurs loonend werk bieden, daar eerst dan gunstige, dichte doelen op korte afstanden — enfileerend — onder vuur kunnen worden genomen.

De mitrailleur heeft geen zenuwen; hoe geringer het innerlijk gehalte van den troep is, des te meer mitrailleurs zijn noodig om dit te équivaleeren. Ook de moreele steun is belangrijk.

Bij het veranderen van stelling, wordt de mitrailleur van de drievoet-affuit gescheiden om te verhinderen, dat de vijand hem onderkent en ontijdig buiten gevecht stelt — een zeer gewenschte manipulatie.

Veel zorg wordt terecht besteed aan het tijdig nazenden van munitie. Ten onzent wordt dit helaas uiterst zelden beoefend.

Meestal schieten de beide mitrailleurs om beurten en als navolg hiervan blijft de loop koeler en worden de patronen gespaard. Het inschieten geschiedt zoo mogelijk schot voor schot om de aanwezigheid van mitrailleurs niet te verraden (tir à coup) De vuurpauzen worden steeds benut voor het zoo noodzakelijke reinigen.

1) Règlement sur les sections de mitrailleuses d'infanterie 1912, tome I, chiffres 1-3 et 129.

De Fransche mitrailleur bezit naast zijn nadeelen ook de gunstige eigenschap de snelheid van vuren te kunnen regelen door een reguleur, die de beweging van het slot een snelheid van 300 (snelvuur), 200 tot 300 (normaalvuur), 100 tot 200 (langzaam vuur), en ten slotte een snelheid van onder 100 schoten (zeer langzaam vuur) in de minuut doet geven. Dit is een groot tactisch en schiet-technisch voordeel.

Ook in het Fransche reglement vergroot men zoo noodig kunstmatig de kleine natuurlijke dieptespreiding. Niet door onder het vuren het richtwiel heen en terug te draaien, maar door het bezigen van 2 à 3 vizieren (met een verschil van 50, 100 of 200 M.); men tracht na de waarneming spoedig het aantal vizieren te verminderen.

Bij uitzondering is het vuren met hulpdoelen (tir en volant) toegestaan. Domineerend vuur mag alleen worden gegeven van- of tegen hoogten.

Engeland.

Systeem: Maxim op drievoet. Afkoeling door watermantel. Vuursnelheid 400 patronen per minuut. Kaliber 7,7. Vervoer op voertuigen of op pakpaarden.

Organisatie: Elk bataljon infanterie beschikt over 1 sectie mitrailleurs à 2 mitrailleurs onder commando van een luitenant; per brigade is een kapitein belast met het toezicht en de leiding. De sectie-commandant commandeert bovendien een reserve-sectie onder een jongeren luitenant; beide luitenants moeten een cursus op de schietschool hebben gevolgd 1).

Elke cavalerie-brigade beschikt zeer terecht over een afdeeling van 6 mitrailleurs en dus niet per regiment over een sectie 2). Immers, bestaat de kans, dat de brigade gezamenlijk moet chargeeren, dan moet inzake mitrailleur- en rijdende-artillerievuur voldaan worden aan den grooten eisch, dat zoo min mogelijk schootsvelden gebezigd worden, teneinde den brigade-commandant niet te belemmeren in de keuze van zijn terreinen voor de hoofdzaak: evolutionneeren en chargeeren. Mitsdien niet afzonderlijke sectiën, maar één afdeeling onder één commandant, die in vredetijd alles voorbereidt en oefent in de gewenschte richting. Bovendien bestaat ook dan meer kans, dat de sectiën in vredetijd onder bevoegd toezicht en leiding, beter geoefend worden. Is dit niet het geval, dan is de uitwerking gering.

Desgewenscht kunnen er sectiën gedetacheerd worden.

Elke andere organisatie is onlogisch, tenzij de regimenten nooit gezamenlijk zullen optreden; maar dan is evenmin één korps rijdende artillerie gewenscht.

Ook in het Engelsche reglement betoogt men de noodzakelijkheid, dat de officieren van alle wapens vertrouwd moeten zijn met de mitrailleur-tactiek. En in het bijzonder de sectie-commandanten der mitrail-

1) Infantry Training, Sektion 9. Cavalry Training, Sektion II, 8.

2) Zie „Technisch gebruik van mitrailleurs toegevoegd aan Cavalerie” — van den Schrijver.

leurs met de algemeene tactiek. Dit is de reden, dat in alle rijken — behalve ten onzent — officieren voor dit commando zijn aangewezen.

De vuuropening is slechts in 2 gevallen gerechtvaardigd:

a. Indien de te verwachten vuuruitwerking opweegt tegen den munitie-inzet en tegen de omstandigheid, dat de aanwezigheid van mitrailleurs verraden is.

b. Indien de tactische toestand een ingrijpen van mitrailleurs eischt — afgescheiden van kans op succes.

In het eerste geval is voor den sectie-ct. noodig: kennis van de vuuruitwerking en goed geschoolde vuurleiding, in het tweede geval een juiste beoordeeling van den tactischen toestand.

Bij den aanval ondersteunen mitrailleurs alleen, indien de infanterie anders niet vooruit kan komen — en dan zoo mogelijk op de vleugels met enfileer-vuur. Gewenscht is het, één gedekte stelling te zoeken, uit welke de infanterie, c. q. met domineerend vuur, kan worden voorwaarts geholpen. Dit is geen gemakkelijke taak voor den sectie-commandant. Elke stellingverandering moet zoo mogelijk worden vermeden; zij vermoet de bediening, die rustig moet blijven voor het vuren, verhoogt de moeilijkheden voor de minutie-aanvulling, verraadt meestal de aanwezigheid en heeft dikwijls ten gevolge, dat langdurig kans bestaat, dat niet direct mitrailleurvuur kan worden gegeven. Ook de Engelsche mitrailleurs zijn zwaar en onhandig.

Bij de verdediging blijken vooral de voordeelen van groote beweeglijkheid en het ontwikkelen van enorme vuurkracht uit een zeer kleine ruimte. Aanbevelenswaardig is het, om in de stellingen onderscheidene opstellingen te maken voor de mitrailleurs, die aanvankelijk in reserve moeten worden gehouden. Deugdelijke voorbereiding door de luitenants-sectie-commandanten is dan noodzakelijk.

Italië.

Systeem: Maxim-Vickers op drievoet-affuit. Afkoeling met watermantel. Vuursnelheid 500 patronen per minuut. Kaliber 6,5. Vervoer op pakpaarden. Het oude zware model van 27 K.G. wordt vervangen door het lichtere van 12,7 K.G.

De langjarige proeven met het Italiaansche Perins model zijn gestaakt.

Organisatie: Elk Infanterie- en Bersaglieregiment beschikt over één sectie mitrailleurs à 2 mitrailleurs. Wijders heeft elk Alpinibataljon een dergelijke sectie, alsook bij het koloniale leger heeft elk bataljon zijn sectie. De sectie (afdeeling) wordt gecommandeerd door een ouderen subalterne officier. Als regel vuurt slechts één der beide mitrailleurs 1). Op een afstand van 1000 M. neemt de sectie een doelbreedte van 400 M. onder vuur. Het inschieten geschiedt door z.g. indraaien, d. w. z. door gedurende het vuren langzaam meer elevatie te geven — een zeer

1) Regolamenti di mitragliatrici. ZIFFER 177 und die Norme per il combattiments 1911.

moeilijke bijna onuitvoerbare manipulatie in eenigszins onoverzichtelijk terrein.

Hoofdzaak is: innige samenwerking met de Infanterie. In overzichtelijk terrein geeft de regimentscommandant de opdrachten, in bergachtig terrein de bataljonscommandant aan wien de sectie is toegevoegd. In terrein waar artillerie niet gebezigd kan worden 1), treden in het bijzonder de mitrailleurs op den voorgrond.

Wijders wordt aanbevolen spaarzaamheid met het gebruik der mitrailleurs.

Bevreemdend lijkt het m. i., dat grootere troepen zelfs tot op 2000 M. door één sectie bevuurd mogen worden; immers, onze schietproeven in 1910 in Oldebroek bewezen, dat zelfs het vuur met 6 mitrailleurs hierop weinig uitwerking heeft.

Een vervoer op rijwielen schijnt gunstige uitkomsten te hebben opgeleverd.

R u s l a n d.

Systeem: Maxim op drievoet-affuit voor de Infanterie Afkoeling door watermantel. Vuursnelheid 400 patronen per minuut. Kaliber 7,62. De drievoet-affuit wordt langzamerhand vervangen door de slede-affuit „systeem Overste SOKOLOV”, waaraan een klein schild, twee kleine raden om te kruien, zoomede een slede voor sneeuw-terrein. Vervoer op voertuigen of pakpaarden.

Bij de cavalerie heeft men het systeem MADSEN met geweer-stutje. Afkoeling door een mantel met luchtgaatjes. Vuursnelheid 2 à 300 patronen per minuut Kaliber 7,62.

Thans worden naast de MADSEN-geweren ook mitrailleurs ingevoerd, systeem MAXIM 1910. Vervoer op voertuigen, doch in moeilijk terrein kunnen de wapens op de paarden gepakt worden. Elke Cavalerie-divisie krijgt een afdeeling van 8 mitrailleurs.

De Luitenant-Generaal Inspecteur der mitrailleurs FEDOROFF, die onze afgeschafte mitrailleurafdeling bezichtigde, was over onze vervoerwijze en organisatie in verrukking: „Je vous félicite avec une telle organisation de votre division de mitrailleuses! Et dans vos voitures vous transportez aussi 320.000 cartouches, les pièces d'échange nombreuses, les instruments, les bidons à l'huile, les boîtes-eau, et au-dessus les hommes de service et les bagages!

„Vous êtes prêt dans tous vos terrains!”

J a p a n.

Systeem: Hotchkisz op drievoet-affuit. Luchtafkoeling. Vuursnelheid 500 patronen per minuut. Kaliber 6,5. Draagpaarden. In de vestingen en bij de marine naast de Maxim de Skoda met eveneens een kaliber 6,5.

1) Mitsdien als in de helft van Nederland.

Organisatie : Elk regiment Infanterie en elke Cavalerie-brigade beschikt over een mitrailleurafdeeling van 6 of 8 mitrailleurs.

De artillerie moet allereerst de mitrailleurs vernietigen ; dit is haar voornaamste taak. 1)

De voornaamste eigenschappen van mitrailleurs zijn hunne groote vuurkracht en hunne bewegelijkheid : de artillerie is hun grootste vijand. Deze eigenschappen geven het richtsnoer voor het gebruik. Mitsdien moeten zij niet botweg als versterking gebezigd worden van infanterievuur, een domme indeeling als in den Russisch-Japanschen oorlog geschiedde.

Mitralleurs nemen weinig stellingruimte in en eigenen zich dus bijzonder voor het verdedigen van defilé's, versterken van infanterievuur op bedreigde punten, dekken van smalle vleugels enz. Mede op groote afstanden om infanterie-minutie te sparen — (m. i. onjuist).

Het succes van mitrailleurs hangt allereerst af van het tactisch verstand en de besluitvaardigheid van den commandant. Deze mag niet immer op bevelen wachten, doch moet zorgen steeds op de hoogte te zijn van den toestand en van het terrein, hij moet elke gunstige gelegenheid om zijn mitrailleurs in te zetten zelf zien en dan snel en flink handelen. Dies moet hij bij den regimentscommandant rijden on overal stellingen zoeken — Dezerzijds wordt dit als een zeer juiste opvatting beschouwd. Maar... kan ten onzent elke mitrailleur-commandant dit?

Eischen voor een loonende uitwerking zijn: gedekte opmarsch naar de volkomen gedekte stelling en zoo mogelijk enfileer — of echarpeeruur. Is het terrein geheel open, dan is snel opmarcheeren en een snelle vuuropening de eenige dekking. Zoodra het doel bereikt is, moeten de mitrailleurs snel naar een gedekte opstelling vervoerd worden voor minutie-aanvulling, reinigen, olieën, herstellingen enz.

De wijze van gebruik is zeer verschillend. Bij het ontmoetingsgevecht moet men den eersten harden klap geven, den vijand met de duchtige vuuropening vóór zijn, de ontwikkeling der eigen voorhoede steunen, den vijandelijken opmarsch vertragen en een beslissing zoeken vóór de hoofdkrachten kunnen ingrijpen. Men zet ze in, ter plaatse waar de vijand overmachtig is en een vijandelijke doorbreking kans van slagen heeft. Zoodra hun taak vervuld is, worden zij uit het gevecht teruggenomen om ze te sparen voor volgende kritieke momenten.

Bij de voorhoede dus meestal mitrailleurs.

Bij een vooraf beraamden aanval worden de mitrailleurs aanvankelijk bij de reserve gehouden en eerst later ingezet; het meegaan en sprongen maken met de voorste infanterie is in den krijg gebleken ondoenlijk te zijn en mitsdien fout.

In de marschcolonne worden bij aanwezigheid van vijandelijke cavalerie de mitrailleurs afgepakt en gedragen teneinde steeds tot vuren gereed te zijn.

1) Tijdschrift „Kaikoscha Kiji” — zie K. u. K. Arm. Schieszschule, 1911 — 3e Heft.

Men hoede zich voor artillerievuur.

De munitie-trein moet zoo dicht mogelijk worden aangetrokken, doch mag nimmer in open terrein verschijnen.

Bij de verdediging zijn mitrailleurs onontbeerlijk. Aanvankelijk in reserve houden op een geschikt punt en inzetten op kritieke plaatsen en momenten. Nooit mogen aan mitrailleurs in den beginne reeds strooken worden opgegeven (m. i. zeer terecht). Des nachts zijn zij wederom onmisbaar.

Mede in vóórstellingen moeten zij gebezigd worden om den vijand te misleiden; tijdig gaan ze terug.

Bij de vervolging spelen de mitrailleurs een hoofdrol: vooral de snel verplaatsbare mitrailleurafdelingen. Steeds zoo mogelijk uit flankstellingen vuren en de munitie onmiddellijk bij de hand.

Bij gedwongen terugtocht offeren de mitrailleurs zich op. Bij vrijwilligen terugtocht worden de mitrailleurs ingedeeld bij de achterhoede.

(Wordt vervolgd.)